

DECIZIA NR. 10620/23.07.2018

privind soluționarea contestației formulate de

S.C. X S.R.L. Iași,

înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui sub nr.../30.05.2018, iar la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr.ISR_REG/.../08.06.2018

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, a fost sesizată de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui-Inspecție Fiscală, prin adresa nr.../06.06.2018, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr.ISR_REG/.../08.06.2018, asupra contestației formulate de **S.C. X S.R.L. Iași**, cod de identificare fiscală X, număr de înregistrare la Oficiul Registrului Comerțului Iași JX, cod CAEN 4622-“Comerț cu ridicata al florilor și al plantelor”, administrator X, cu domiciliul fiscal în municipiul Iași, B-dul X nr.X, bloc X, scara X, etaj X, ap.X, județul Iași, cu sediul ales pentru comunicarea actelor procedurale la adresa: municipiul Iași, Șoseaua X nr.X (incinta Carrefour Felicia), județul Iași.

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-VS X/30.03.2018 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-VS X/30.03.2018 și a Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr.X/23.03.2018, emise de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Vaslui.

Obiectul contestației îl constituie suma totală de **S lei**, reprezentând:

- S lei impozit pe profit;
- S lei taxă pe valoarea adăugată;
- S lei impozit pe veniturile din dividende.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 45 zile prevăzut de art. 270 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de data comunicării actelor administrative fiscale atacate, respectiv data de **10.04.2018**, așa cum rezultă din confirmarea de primire existentă la dosarul cauzei și data depunerii prin poștă a contestației, respectiv **25.05.2018**, aceasta fiind înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vaslui sub nr.X/30.05.2018.

Contestația este semnată de doamna X, în calitate de administrator al societății.

Constatând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 268, art. 269, art. 270 alin. (1) și art. 272 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1 este investită să se pronunțe asupra contestației.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei se reține:

I. S.C. X S.R.L. Iași formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-VS X/30.03.2018 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-VS X/30.03.2018 și împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr.X/23.03.2018 susținând următoarele:

Organele de inspecție fiscală au reținut faptul că societatea depune eronat declarația 390 „Declarație recapitulativă privind livrările/achizițiile/prestările intracomunitare”, fără a preciza data la care s-a depus această declarație, perioada în care s-au produs aceste erori, cauza înregistrărilor eronate și care este efectiv eroarea constatată.

Petenta susține că societatea a fost constituită în anul 2009 de doi asociați: doamna X și domnul X, care îndeplinea calitatea de administrator, astfel că doamna X nu a fost administratorul acestei societăți din anul 2009, așa cum susțin organele de inspecție fiscală, neavând nici obligația de a depune situațiile financiare până la data numirii acesteia ca administrator, respectiv până în iulie 2016.

În luna iulie 2016, ca urmare a deschiderii succesiunii, doamna X, în calitate de moștenitor, a preluat atât părțile sociale cât și funcția de administrator al societății în urma decesului domnului X. La data preluării, documentele contabile privind activul și pasivul societății nu au evidențiat situații neconforme sau din care să rezulte faptul că există declarații fiscale inexacte, incomplete sau eronate.

Petenta mai susține că, deși organele de inspecție fiscală nu dețin toate datele privind suma de S lei, reprezentând livrări de la X Germania, acestea au dispus măsura depunerii declarației rectificative 390 „Declarație recapitulativă privind livrările/achizițiile/prestările intracomunitare”. Astfel, aceasta consideră că era absolut necesară suspendarea actului de inspecție fiscală până la clarificarea situației financiare a X Germania, petenta neputând îndeplini măsura instituită de organele de inspecție fiscală de a depune declarația rectificativă, de vreme ce situația livrărilor intracomunitare cu firma din Germania nu este clarificată, ca mai apoi să solicite desființarea actelor atacate.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-VS X emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-VS Xe Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației

Județene a Finanțelor Publice Vaslui, urmare a inspecției fiscale efectuate la **S.C. X S.R.L. Iași**, organele de inspecție fiscală au stabilit că petenta datorează următoarele obligații fiscale: impozit pe profit în sumă de **S lei**, aferent perioadei 01.01.2012-31.12.2016, taxă pe valoarea adăugată în sumă de **S lei**, aferentă perioadei 01.01.2013-31.12.2017, impozit pe dividende în sumă de **S lei**, aferent perioadei **01.01.2018-31.01.2018**, aceste sume fiind contestate de petentă.

Impozitul pe profit în sumă de S lei a fost stabilit astfel:

Pentru anul 2012, organele de inspecție au stabilit o diferență de profit impozabil în sumă de S lei, constituită din:

-cheltuieli cu amenzile și penalitățile de întârziere în sumă de S lei, considerate nedeductibile fiscal de organele de inspecție fiscală conform art.21 alin.(4) lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

-cheltuieli de protocol în sumă de S lei, considerate nedeductibile fiscal de organele de inspecție fiscală conform art.21 alin.(3) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Întrucât, pentru acest an, petenta a stabilit un profit contabil în sumă de S lei, nedeclarând impozit pe profit, organele de inspecție fiscală au stabilit un impozit pe profit suplimentar în sumă de **S lei** ($S \text{ lei} + S \text{ lei} = S \text{ lei} \times 16\% = S \text{ lei}$).

Pentru anul 2013, organele de inspecție au stabilit cheltuieli nedeductibile fiscal în sumă de S lei, reprezentând cheltuieli de protocol.

La finele perioadei, petenta a înregistrat o pierdere contabilă în sumă de -S lei.

Organele de inspecție fiscală au stabilit o pierdere fiscală în sumă de - **S lei**.

Pentru anul 2014, organele de inspecție au stabilit o diferență de profit impozabil în sumă de S lei, constituită din:

-cheltuieli cu amenzile și penalitățile de întârziere în sumă de X lei, considerate nedeductibile fiscal de organele de inspecție fiscală conform art.21 alin.(4) lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

-cheltuieli de protocol în sumă de X lei, considerate nedeductibile fiscal de organele de inspecție fiscală conform art.21 alin.(3) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

-cheltuieli efectuate în folosul personal al asociatului și nu în scopul realizării de venituri impozabile în sumă de S lei, considerate nedeductibile fiscal de organele de inspecție fiscală conform art.21 alin.(1) și alin.(4) lit.e) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Întrucât, pentru acest an, petenta a stabilit un profit contabil în sumă de Sei, nedeclarând impozit pe profit, organele de inspecție fiscală au stabilit un impozit pe profit suplimentar în sumă de **S lei** ($Sei + S \text{ lei} - S \text{ lei}$, pierdere fiscală din anul precedent $= S \text{ lei} \times 16\% = S \text{ lei}$).

Pentru anul 2015, organele de inspecție au stabilit o diferență de profit impozabil în sumă de S lei, constituită din cheltuieli de protocol, considerate nedeductibile fiscal de organele de inspecție fiscală conform art.21 alin.(3) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare

Întrucât, pentru acest an, petenta a stabilit un profit impozabil în sumă de S lei, declarând un impozit pe profit în sumă de S lei, organele de inspecție fiscală au stabilit un impozit pe profit suplimentar în sumă de **S lei** ($S \text{ lei} + S \text{ lei} = S \text{ lei} \times 16\% = S \text{ lei} - S \text{ lei}$, impozit declarat=S lei).

Pentru anul 2016, organele de inspecție au stabilit o diferență de profit impozabil în sumă de S lei, constituită din:

-cheltuieli de protocol în sumă de S lei, considerate nedeductibile fiscal de organele de inspecție fiscală conform art.25 alin.(3) lit.a) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

-cheltuieli cu amenzile și penalitățile de întârziere în sumă de S lei, considerate nedeductibile fiscal de organele de inspecție fiscală conform art.25 alin.(4) lit.b) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

-cheltuieli nedeductibile în sumă de S lei stabilite de organele de inspecție fiscală la calcularea coeficientului K de repartizare a diferențelor de preț asupra valorii bunurilor ieșite și asupra stocului.

Întrucât, pentru acest an, petenta a stabilit un profit impozabil în sumă de S lei, declarând un impozit pe profit în sumă de S lei, organele de inspecție fiscală au stabilit un impozit pe profit suplimentar în sumă de **S lei** ($S \text{ lei} + S \text{ lei} = S \text{ lei} \times 16\% = S \text{ lei} - S \text{ lei}$, impozit declarat=S lei).

Taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei a fost stabilită astfel:

-în luna iulie 2014, petenta a dedus eronat TVA în sumă de **S lei**, de pe factura nr.X/22.07.2014, emisă de S.C. X S.R.L., bunurile achiziționate nefiind destinate utilizării în scopul obținerii de venituri impozabile, societatea încălcând prevederile art.145 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

-din verificarea declarațiilor fiscale referitoare la TVA, în corelație cu datele din evidența contabilă, organele de inspecție fiscală au constatat **diferențe în minus în sumă totală de X lei**, în sensul că societatea declară în deconturile de TVA sume mai mici la TVA deductibilă față de cele înregistrate în evidența contabilă;

-din verificarea declarațiilor fiscale referitoare la TVA colectată, în corelație cu datele din evidența contabilă, organele de inspecție fiscală au constatat diferențe în sumă totală de **S lei**, în sensul că societatea nu a declarat în deconturile de TVA toate livrările de mărfuri înregistrate în evidența contabilă.

Impozitul pe veniturile din dividende în sumă de S lei a fost stabilit astfel:

Organele de inspecție fiscală au constat că petenta nu deține în casierie suma totală de S lei (sold cont 532.08 „Incasări prin POS” la 31.12.2017, în sumă de S lei + sold cont 532.08 „Incasări prin POS” în luna ianuarie 2018, în sumă de S lei + sold cont 531.01 „Casa în lei” la data de 31.12.2017, în sumă de S lei + sold cont 531.01 „Casa în lei” în luna ianuarie 2018, în sumă de S lei), administratorul societății recunoscând că a utilizat aceste sume ca dividende.

Astfel, organele de inspecție fiscală au reconsiderat suma de S lei ca fiind plăți efectuate în folosul personal al asociatului și le-au tratat ca fiind dividende, motiv pentru care acestea au stabilit un impozit pe eniturile din dividende în sumă de S lei (S lei x 5%=S lei).

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, se rețin următoarele:

1.Referitor la impozitul pe profit în sumă de S lei, la taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei și la impozitul pe veniturile din dividende în sumă de S lei, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care petenta nu aduce argumente și nu depune documente în susținerea contestației.

În fapt, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-VS X emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-VSXe Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Vaslui, urmare a inspecției fiscale efectuate la **S.C. X S.R.L. Iași**, organele de inspecție fiscală au stabilit că petenta datorează următoarele obligații fiscale: impozit pe profit în sumă de **S lei**, aferent perioadei 01.01.2012-31.12.2016, taxă pe valoarea adăugată în sumă de **S lei**, aferentă perioadei 01.01.2013-31.12.2017, impozit pe dividende în sumă de **S lei**, aferent perioadei **01.01.2018-31.01.2018**, aceste sume fiind contestate de petentă.

Se reține faptul că petenta deși contestă impozitul pe profit în sumă de S lei, taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei și impozitul pe veniturile din dividende în sumă de S lei, nu aduce niciun argument de fapt și de drept în susținerea contestației pentru aceste sume.

În drept, în conformitate cu prevederile art. 269 alin. (1) lit. c) și lit. d) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

„(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[....]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; [....].”

De asemenea, pct. 2.5., 2.6. și pct. 11.1. lit. b) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015, precizează că:

„2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.

2.6. Motivarea contestației se va face cu respectarea dispozițiilor privind termenul de depunere a contestațiilor, sub sancțiunea decăderii.

11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[....]

a) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației”.

În speță sunt incidente și prevederile art. 276 alin. (1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care precizează: **„În soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”**

Potrivit doctrinei, încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin „actor incumbit probatio”, principiul fiind consfințit de art.1169 Cod Civil „cel ce face o propunere înaintea judecății trebuie să o dovedească”.

Având în vedere cele de mai sus și întrucât contestatoarea este cea care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, **constatarea care se impune**, una naturală și de o implacabilă logică juridică, **este aceea că sarcina probei revine contestatorului.**

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatoarei, ci un imperativ al interesului personal al acesteia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

În sensul celor de mai sus s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție, secția de contencios administrativ și fiscal, prin Decizia nr.3250/18 iunie 2010, în considerentele căreia se precizează : „Potrivit art.207 (1) Cod procedură fiscală contestația se depune în termen de 30 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal sub sancțiunea decăderii, iar potrivit art.206 (1), contestația se formulează în scris și ea va cuprinde, între altele, motivele de fapt și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază. Din interpretarea logică și sistematică a celor două articole, rezultă că motivarea contestației trebuie făcută, sub sancțiunea

decăderii, în termenul de 30 de zile în care se poate și formula contestația fiscală, **iar nedepunerea motivelor în acest termen va avea drept consecință juridică respingerea contestației ca nemotivată.**”

Având în vedere considerentele Înaltei Curți de Casație și Justiție din Decizia mai sus precizată, și ținând seama de prevederile art.270 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se reține că societatea contestatoare ar fi putut depune documentele justificative în termenul de 45 de zile în care se putea formula și contestația, iar, în speță, până la data emiterii prezentei decizii, contestatoarea nu a depus niciun document justificativ și nu a prezentat argumente privind starea de fapt și de drept prin care să combată constatările organelor de inspecție fiscală și din care să rezulte o situație contrară față de cea constatată de organele de inspecție fiscală.

Prin urmare, având în vedere și prevederile art.276 alin. (6) din același act normativ, unde se specifică: *„Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei”*, organul de soluționare competent nu va mai proceda la analiza pe fond a contestației, drept pentru care, pentru acest capăt de cerere, contestația formulată de **S.C. X S.R.L. Iași** se va respinge ca nemotivată.

Referitor la susținerile petentei precum că societatea a fost constituită în anul 2009 de doi asociați: doamna X și domnul X, care îndeplinea calitatea de administrator, astfel că doamna X nu a fost administratorul acestei societăți din anul 2009, așa cum susțin organele de inspecție fiscală, neavând nici obligația de a depune situațiile financiare până la data numirii acesteia ca administrator, respectiv până în iulie 2016, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației deoarece, așa cum rezultă din documentele existente la dosarul cauzei, până la data de 18.07.2016, societatea a avut următorii asociați:

- X , asociat deținând 40% din capital;
- X, asociat deținând 40% din capital;
- X, asociat deținând 20% din capital și administrator al societății.

Începând cu data de 18.07.2016, societatea are următorii asociați:

- X , asociat deținând 40% din capital;
- X, asociat deținând 60% din capital și administrator al societății

(ca urmare a deschiderii succesiunii în urma decesului soțului, doamna X a preluat cei 20% din capitalul societății și funcția de administrator).

În conformitate cu prevederile art.23 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și coplețările ulterioare, și anume:

„Art.23-Preluarea obligației fiscale

(1) În cazul în care obligația fiscală nu a fost îndeplinită de debitor, debitori devin, în condițiile legii, următoarele persoane:

a) moștenitorul care a acceptat succesiunea debitorului, în condițiile dreptului comun;

b) cel care preia, în tot sau în parte, drepturile și obligațiile debitorului supus divizării, fuziunii ori transformării, după caz

c) alte persoane, în condițiile legii.

(2) Debitorii care preiau obligația fiscală potrivit alin. (1) lit.

a) și b) se substituie vechiului debitor, în condițiile legilor care reglementează încetarea existenței persoanelor în cauză.”

Așadar, prin acceptarea succesiunii în urma decesului soțului, doamna X a devenit debitor, preluând obligația fiscală.

2. Referitor la contestația formulată împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. 38/23.03.2018, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, are competența materială de a soluționa acest capăt de cerere.

În fapt, în urma inspecției fiscale efectuate la **S.C. X S.R.L. Iași**, organele de inspecție fiscală au emis Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. 38/23.03.2018, dispoziție contestată de petentă.

În drept, art.268 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și anume:

„(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit prezentului titlu. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal.

(...)

(3) Baza de impunere și creanța fiscală stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.”

coroborat cu prevederile art.269 alin.(2) din același act normativ:

„Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat.”

De asemenea, art.272 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, prevede :

“ (1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, a deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin decizie de modificare a bazei de impunere, precum și împotriva deciziei de reverificare se soluționează de către structurile specializate de soluționare a contestațiilor.

(2) Structurile specializate de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice în a căror

rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii sunt competente pentru soluționarea contestațiilor ce au ca obiect:

a) creanțe fiscale în cuantum de până la 1 milion lei;
b) măsura de diminuare a pierderii fiscale în cuantum de până la 1 milion lei;

c) deciziile de reverificare, cu excepția celor pentru care competența de soluționare aparține direcției generale prevăzute la alin. (5);

d) creanțele fiscale accesorii, indiferent de cuantum, aferente creanțelor fiscale principale stabilite prin decizii de impunere/acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere contestate și pentru care competența de soluționare a contestației revine structurii specializate de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice.

(...)

(6) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale decât cele prevăzute la alin. (1) se soluționează de către organele fiscale emitente.”

Din prevederile legale de mai sus rezultă că Serviciul Soluționare Contestații 1 din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași nu are competența de soluționare a dispoziției de măsuri în cauză, aceasta intrând în competența organelor fiscale emitente ale actului administrativ fiscal contestat.

Conform pct.1 din anexa nr.(2) la Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3833/2015 pentru aprobarea formularului “Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală”, “*Formularul Dispoziție privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală reprezintă actul administrativ fiscal emis de organele de inspecție fiscală în aplicarea prevederilor legale privind obligativitatea contribuabililor de a îndeplini măsurile stabilite.*”

Totodată, pct.5.1 și pct.5.3 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, prevede următoarele:

“5.1. Actele administrative fiscale care intră în competența de soluționare a organelor specializate prevăzute la art.272 alin.(1) din Codul de procedură fiscală sunt cele prevăzute expres și limitativ de lege. (...)

5.3.Prin alte acte administrative fiscale prevăzute la art.272 alin.(6) din Codul de procedură fiscală, se înțelege actele administrative fiscale emise de organele fiscale competente, altele decât cele stipulate expres și limitativ la art.272 alin.(1) din Codul de procedură fiscală și pentru care competența de soluționare a contestațiilor aparține organelor fiscale emitente.”

Întrucât, așa cum s-a precizat mai sus, structurile specializate de soluționare a contestațiilor au competență în soluționarea contestațiilor formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, a deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin decizie de modificare a bazei de impunere, precum și împotriva deciziei de reverificare, se reține că soluționarea contestației pentru acest capăt de cerere intră în competența organelor fiscale emitente ale actului administrativ contestat, respectiv a Activității de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Vaslui, Serviciul Soluționare Contestații 1 din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași neavând competență de soluționare a contestației referitoare la acest capăt de cerere.

Pentru considerentele reținute și în baza prevederilor legale invocate în conținutul prezentei decizii, Directorul General al Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași

DECIDE:

Art.1. Respingerea ca nemotivată a contestației formulate de **S.C. X S.R.L. Iași** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-VS X emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-VS X Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Vaslui, pentru suma totală de **S lei**, reprezentând:

- S lei impozit pe profit;
- S lei taxă pe valoarea adăugată;
- S lei impozit pe veniturile din dividende.

Art.2. Declinarea competenței de soluționare pentru capătul de cerere privind contestația formulată de **S.C.X S.R.L. Iași** împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. 38/23.03.2018, Administrației Județene a Finanțelor Publice Vaslui-Inspecție Fiscală, în calitate de organ emitent al dispoziției de măsuri atacate.

Art.3. Serviciul Soluționare Contestații 1 va comunica prezenta decizie contestatoarei și Administrației Județene a Finanțelor Publice Vaslui–Activitatea de Inspecție Fiscală, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art. 273 alin. (2) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii se poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași sau la Tribunalul Vaslui.

DIRECTOR GENERAL,

ŞEF SERVICIU SOLUŢIONARE
CONTESTAŢII 1,

ÎNTOCMIT,